

Erkki Koskenniemi
TT, dosentti
Koskenniemi.fi/EK
7.11.2017

Hälytyskellot lepotilassa

Tähän kirkolliskokouspäivään mahtui useampi täysistunto ja kaksi valiokunnan istuntoa. Aiheita oli useita. Poimin esille kaksi.

Kirkon tutkijat laativat neljän vuoden välein kirkon nelivuotiskertomuksen, joka viimeksi kattoi vuodet 2012-2015. Se tulee aina kirkolliskokouksen yleiskeskusteluun, jonka jälkeen kertomus palaa valiokuntakäsittelyn jälkeen täysistuntoon. Silloin on johtopäätösten aika ja kirkkohallitus saa kirkolliskokoukselta tehtäviä. Nyt nelivuotiskertomus olisi voinut tarjota päättäjille todellista shokkihoitoa, sillä luvut olivat osin lohduttomia. Kirkon jäsenmäärä oli laskenut yli prosenttiyksikön vuodessa ja yhteensä noin viisi prosenttia. Lapsikasteiden määrä on laskenut viidessä vuodessa hurjat kymmenen prosenttiyksikköä.

Nelivuotiskertomusta käsitellyt tulevaisuusvaliokunta luki sitä tarkoin ja kiinnitti syystä huomiota kristillisen uskon välittymiseen lapsille. Esitys hyväksyttiin ja lähetettiin näin eteenpäin ja hyvä niin. Hälytyskellot eivät kuitenkaan soineet, vaan keskustelu oli varsin rauhallista ja sovinnasta.

Toinen merkittävä aihe oli esitys, jonka mukaan kirkko luopuisi vihkioikeudestaan. Edustaja-aloite oli lähetetty piispainkokoukseen, josta se nyt palasi täysistuntoon. Tilanne oli jossain määrin kummallinen. Esitys ”avioliittokäsityksen laajentamisesta” eli suomeksi sanottuna homoliitoista on parhaillaan käsiteltävänä sekä yleis- että perustevaliokunnassa. Istun perustevaliokunnassa ja olemme tehneet tämän aloitteen kanssa työtä varsin paljon. Tämän aloitteen lähetekeskustelu

käytiin viime keväänä ja se vei työviikosta suuren osan. Nyt piti periaatteessa olla kyse vain kirkon vihkioikeudesta, eikä siitä luopumista kannata juuri kukaan. Erityisesti piispainkokouksen lausunnon vuoksi keskustelu kääntyi taas homoliittoihin ja viime kevään puheenvuorot pidettiin uudelleen. Sen jälkeen tämäkin asia lähetetään perustevaliokuntaan. Sieltä molemmat asiat tulevat jollakin aikataululla täysistuntoon, jossa ne erittäin todennäköisesti molemmat hylätään. Puheet ovat täällä ilmeisesti kääntäneet vain harvan päätä suuntaan tai toiseen. Tässä kuitenkin menee tämä kirkolliskokouksen nelivuotiskausi. Sitten valitaan uusi kirkolliskokous ja aloitetaan alusta. Eivätkä hälytyskellot soi tässäkään.

Kirkolliskokousviikolla päivittäiset ongelmat uhkaavat haudata alleen isot linjat ja kirkon todelliset ongelmat. Missä on Kristus, missä on Raamattu, missä on sen mukainen ojentautuminen ja kilvoitus? Jos nämä kysymykset eivät nouse esille oikeasti ja todellisesti, kirkko on todellisissa vaikeuksissa.